

دریچه

خزاعی: به آثار ضعیف و سخیف پروانه ساخت و نمایش نمی‌دهیم

● محمد خزاعی، رئیس سازمان سینمایی، با حضور در مجلس شورای اسلامی در گزارشی با بیان اینکه حوزه سینما پرچالش‌ترین حوزه مدیریتی در عرصه فرهنگ و هنر است، عنوان کرد: بدون شک، رسانه سینما بسیار تأثیرگذار، نافذ، رخنه‌گر و جهت‌بخش است و به دلیل گستره اثرگذاری و کارکردهای اجتماعی و فرهنگی از اهمیت بالایی برخوردار است. او ادامه داد: با وجود شناخت و تجربه‌های لازم قبلی در یک‌ماه اخیر با همکارانم در قالب کارگروه‌های تخصصی و شوراهای راهبری بر روی مشکلات و چالش‌های سینما به صورت متمرکز، مطالعه، آسیب‌شناسی و ظرفیت‌شناسی کردیم، کوشیدیم بی‌بریم چرا با توجه به تغییر مدیران در دوره‌های مختلف در این حوزه چندان شاهد تحول و جهش نیستیم.

رئیس سازمان سینمایی با اشاره به لزوم بازنگری و تغییر در آیین‌نامه‌های ساخت و تولید، ارزشیابی، تحلیل حوزه‌های عملکردی و ساختارها و انطباق با الزامات و مقتضیات فرهنگی کشور افزود: چهار دهه بر مدار پیشین حرکت کردیم. هنوز، آیین‌نامه‌های ساخت و نمایش ما براساس مصوبات سه دهه قبل است و قطعا در این زمینه نیاز به تغییر داریم.

او با اشاره به منابع و اعتبارات محدود سینما خاطرنشان کرد: به میزان تأثیرگذاری این رسانه و انتظار جامعه و مسئولان متأسفانه، منابع سینمای کشور بسیار ناچیز است. گردش مالی سینما نسبت به بسیاری از مشاغل و اصناف اساسا به چشم نمی‌آید و بخش عمده همین منابع هم، صرف هزینه‌های جاری و امور اداری می‌شود و پشتیبانی از تولید سینما به منابع و ظرفیت‌های بزرگتری نیاز دارد.

او با اشاره به اینکه سینمای ایران از استعدادها و نیروهای انسانی خوبی برخوردار است، بیان کرد: با همین امکانات کم و بودجه اندک هم، خوشبختانه، سینمای ایران سربلند است و فیلم‌سازان آثار خوبی را تولید کردند و نقش مهمی در معرفی فرهنگ ایران به دنیا داشته‌اند و افتخارات زیادی کسب کردند. این به آن معنا نیست که به نقطه ایدئال و مطلوب رسیده‌ایم. بخشی از تولیدات سینمایی، قابل دفاع نیستند و در شان یک خانواده ایرانی و مسلمان نیست. قطعا از این پس به آثار ضعیف و سخیف پروانه ساخت و نمایش نمی‌دهیم؛ زیرا سینمای ایران سینمای فرهنگی، اندیشه‌محور و سینمای خانواده‌مدار است. مسیر پیش‌روی سینما بسیار امیدوارکننده است و با توجه به برنامه‌ریزی‌ها، تعاملات و افق‌های پیش‌بینی‌شده در چهار سال آینده در حوزه تولید، حمایت از سینماگران و توسعه زیرساخت‌های سینما اتفاق‌های خوبی خواهد افتاد.

رئیس سازمان سینمایی با بیان اینکه مردم دوست دارند فیلم سالم ببینند و تلاش خواهیم کرد که این خواسته برآورده شود، گفت: ما مخالف فیلم در حوزه‌های سیاسی یا ژانرهای دیگر نیستیم، اما دیگر در میان آثار تولیدی، فیلم مبتذل نخواهیم داشت. اگرچه سازمان سینمایی الان با انبوهی از تولیدات دیوشده مواجه است که باید مشکلات و اشکالات آنها مدیریت شود؛ اما در دولت جدید هیچ مجوزی برای ساخت فیلم‌های سخیف و مبتذل صادر نمی‌کنیم.

او با بیان اینکه در زمینه صدور مجوز ساخت و اکران با هنرمندان شفاف خواهیم بود، ادامه داد: اگر طرحی دارای ایراد است، در صورت اصلاح کامل، مجوز ساخت نخواهد گرفت و با این‌روش دیگر کارگردان و سازندگان فیلم بعد از ساخت اثر گرفتار موانع و آسیب نمی‌شوند.

او از اصلاح آیین‌نامه‌های شوراهای مختلف، مؤسسات و جشنواره خبر داد و افزود: احیای سینمای خانواده‌محور را ازجمله مأموریت‌های مهم سازمان سینمایی در دوره جدید می‌دانم، می‌توان چشم‌انداز سینمای ایران در سال ۱۴۰۱ را تحقق سینمای خانواده‌محور، قصه‌گو و اخلاق‌مدار دانست.

معاون وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی با اشاره به آسیب‌های کرونا خاطرنشان کرد: کرونا به سینما و نمایش فیلم‌ها مانند دیگر فعالیت‌های فرهنگی و اقتصادی ضربه زده است. متأسفانه تعداد زیادی از سینماگران در این ایام دچار آسیب شدند که اگر به آنها توجه نکنیم، با مشکلات زیادی روبه‌رو خواهند بود. او با انتقاد از کف‌سازی اشتباهی که درباره میزان درآمد اهالی سینما و همچنین مباحث مالیاتی درباره دست‌مزدها مطرح شده است، بیان کرد: واقعیت این است که تنها چند سلب‌ریتی محدود و انگشت‌شمار شاید وضعیت مالی خوبی داشته باشند و بیش از ۹۵ درصد فعالان صنوف مختلف هنری و سینماگران فاقد فعالیت مستمر شغلی در طول سال هستند و با مصائب بی‌کاری، فقر، فقدان ثبات اقتصادی و رفاه نسبی دست‌وپنجه نرم می‌کنند.

خزاعی ادامه داد: قوانین مالیاتی نباید به شکلی باشد که معیشت اکثریت قریب به اتفاق سینماگران را که درآمد خوبی ندارند، تضعیف کند؛ زیرا آسیب بیشتری به این گروه وارد خواهد شد. پیشنهاد می‌دهم کمک‌کنید تا قانون اخذ مالیات از هنرمندان بازنگری و اصلاح شود. رئیس سازمان سینمایی گفت: مجلس شورای اسلامی و کمیسیون فرهنگی می‌تواند در تأمین منابع گسترده‌تر و شناسایی مسیرها و مجاری قانونی برای تحقق عدالت فرهنگی و سینمایی در مناطق و استان‌های مختلف کشور- به یاری سینما بیاید تا با رونق اقتصاد سینما شاهد پوشش‌های فکری و رویش استعدادها و رشد و اعتلای بهتر محصولات سینما باشیم.

بهناز شیرپائی: بدون تردید بسیاری از علاقه‌مندان سینما، به‌خصوص ساخته‌های مسعود کیمیایی از اینکه پس از گذشت سال‌ها شاهد تصاویری از صحنه و پشت صحنه برخی از آثار ماندگار این کارگردان باشند، هیجان‌زده خواهند شد. این چیزی است که این‌روزها بسیاری را راهی گالری گلستان می‌کند. تصاویری دیده‌نشده یا کمتر دیده‌شده از فیلم‌های «رضا موتوری»، «داش آکل»، «بلوچ»، «خاک»، «غزل» و «سفر سنگ». عکس‌هایی که نه‌تنها سند تصویری از فیلم‌های خاطره‌انگیز مسعود کیمیایی است بلکه تغییرات شهری و اجتماعی را که دیگر کارکرد عکس فیلم است، در این فریم‌ها می‌بینیم.

لیلی گلستان که این‌روزها در گالری‌اش میزبان مخاطبان نمایشگاه «غزل غزل‌های کیمیایی» است درباره ایده برگزاری این نمایشگاه به «شرق» گفت: «دو سال پیش، قبل از کرونا، دو پسر

جوان (سینا خزیمه و مانی رضایی) از مشهد به من تماس گرفتند و از اینکه مجموعه‌ای از عکس‌های پشت صحنه و البته پوسترهای فیلم‌های آقای کیمیایی دارند، صحبت کردند. دو جوانی که عاشق آثار مسعود کیمیایی هستند و پیگیر به نمایش گذاشتن عکس‌ها بودند، عکس‌هایی که بسیاری از آنها تا به حال دیده نشده‌اند. وقتی با این دو جوان صحبت کردم، یاد نوجوانی خود افتادم که عکس‌های آرتیست‌ها را جمع می‌کردم و از این کار لذت می‌بردم. از این جهت حرف‌زدن با این دو جوان و کاری که انجام دادند، برایم نوستالژیک بود. بعد از مدتی قرار ی گذاشتم که عکس‌ها را برایم بفرستند و زمانی را برای برپایی نمایشگاه در نظر بگیرم. د رحین صحبت‌های من و این دو جوان برای برپایی نمایشگاه، آقای کیمیایی با من درباره برگزاری نمایشگاه نقاشی‌هایش صحبت کرد. تعجب کردم. سال‌هاست که آقای کیمیایی را می‌شناسم و از سال ۴۹ که همسرم (نعمت حقیقی) همکاری‌اش را با او شروع کرد، هیچ وقت نشنیده بودم که آقای کیمیایی نقاشی هم می‌کشد. بنابراین برایم جالب شد و کارهایش را دیدم. فقط می‌توانم بگویم از دیدن کارهایش حیرت کردم. نقاشی‌هایش ابعاد بزرگی دارند و گالری من که میزبان نقاشی‌های او خواهد بود، کوچک‌ترین گالری تهران است. اما اصرار داشت این آثار در گالری گلستان به نمایش گذاشته شود. طبعاً کنجایش گالری به گونه‌ای نیست که تمامی آثارش به نمایش گذاشته شود و به همین دلیل تعدادی از نقاشی‌هایش را برای نمایش در گالری انتخاب کردم. قطعا بسیاری که به دین این نمایشگاه خواهند آمد مثل من از دیدن نقاشی‌ها حیرت خواهند کرد. آقای کیمیایی را خوب می‌شناسم، اما این حجم از تخیل در این ابعاد گسترده را از او سراغ نداشتم».

او در بخش دیگری از صحبت‌هایش گفت: «مسعود کیمیایی ادعای نقاش‌بودن ندارد، اما آثارش قابل تأمل است. به هر روی که نمایشگاه نقاشی مسعود کیمیایی درست‌ت بعد از نمایشگاه عکس‌های «غزل

گفت‌وگو با لیلی گلستان به بهانه نمایش آثار مسعود کیمیایی

نقاشی‌هایی با عنصر خیال‌پردازی

غزل‌های کیمیایی» به نمایش گذاشته خواهد شد که به‌نظم تقارن خوبی است.»

گلستان درباره مراحل جمع‌آوری و چاپ عکس‌ها گفت: «عکس‌ها ابعاد کوچکی دارند و اغلب آنها دیده نشده‌اند. حتی من هم که به واسطه رفاقت و همکاری همسرم با مسعود کیمیایی در جریان فیلم‌هایش بودم، هیچ وقت این عکس‌ها را ندیده بودم و برایم جذاب بود و اتفاقاً بعد از افتتاح نمایشگاه متوجه شدم این حس برای بازدیدکنندگان نمایشگاه هم وجود دارد و آنها هم از دیدن عکس‌ها هیجان‌زده می‌شوند. البته جای عکس‌های صحنه و پشت صحنه برخی از فیلم‌های آقای کیمیایی در این مجموعه خالی است مثل فیلم «گوزن‌ها» که بسیاری سراغ عکس‌هایش را می‌گیرند. چاپ و قاب عکس‌ها هم با این دو جوان بود.»

او ادامه داد: «کیفیت برخی از عکس‌ها پایین است و دلیلش این است که فریمی از فیلم انتخاب شده و از آن عکسی چاپ شده است. به هر حال طبیعی است که کیفیت پایین می‌آید ولی باز با همه اینها بسیار مجموعه جذاب و دیدنی است. مدت‌زمان زیادی صرف جمع‌آوری کردم. نقاشی‌هایش ابعاد بزرگی دارند و گالری من که میزبان نقاشی‌های او خواهد بود، کوچک‌ترین گالری تهران است. اما اصرار داشت این آثار در گالری گلستان به نمایش گذاشته شود. طبعاً کنجایش گالری به گونه‌ای نیست که تمامی آثارش به نمایش گذاشته شود و به همین دلیل تعدادی از نقاشی‌هایش را برای نمایش در گالری انتخاب کردم. قطعا بسیاری که به دین این نمایشگاه خواهند آمد مثل من از دیدن نقاشی‌ها حیرت خواهند کرد. آقای کیمیایی را خوب می‌شناسم، اما این حجم از تخیل در این ابعاد گسترده را از او سراغ نداشتم».

او در بخش دیگری از صحبت‌هایش گفت: «مسعود کیمیایی ادعای نقاش‌بودن ندارد، اما آثارش قابل تأمل است. به هر روی که نمایشگاه نقاشی مسعود کیمیایی درست‌ت بعد از نمایشگاه عکس‌های «غزل

رمانتیک نکرده بودند تا وفاداری‌شان را به مستند نشان دهند. آزاده موسوی می‌گوید: «فیلم داستانی نبود و خود فریده به مفهوم داستان و خط داستان رسید. فیلم مستند اجازه این‌گونه پردازش‌های داستانی را نمی‌دهد. برخلاف فیلم‌های داستانی فیلم‌نامه‌نویسی مستند از شروع ایده تا پایان فیلم‌برداری ادامه دارد. ما یک‌سری تصاویر با مفاهیم داریم که در نهایت باید بازل را با این تصاویر پر کنیم.»

ماجرای فریده ماده خوبی برای فیلم به‌عنوان

یک امر تصویری است و احتمالا رسانه‌های دیگر مثلا ادبیات کتبی با شغاهی در بیان این ماجرا ناتوان بودند. کوروش عطائی با تأیید این مطلب اضافه می‌کند: «اغلب صحنه‌هایی که اتفاق می‌افتاد قابل بیان نبودند خصوصا وضعیت‌های غیرقابل پیش‌بینی و پیچیده‌ای که در صورت خانواده‌ها با فریده پدید می‌آمد و بهترین راه به‌تصویرکشیدن بود.»

شروع فیلم از نقاط قوت فیلم است. بررسی صورت فریده توسط خودش بیننده را با شروع یک

نمایشگاه نقاشی‌های مسعود کیمیایی اضافه کرد: «جمعه ۵ آذر ماه، نمایشگاه نقاشی مسعود کیمیایی افتتاح می‌شود و همان‌طور که اشاره کردم جسارت فوق‌العاده‌ای در این آثار دیده می‌شود. معمولا شخصی که نقاش نیست، بوم دوتمتری را برای نقاشی‌کشیدن انتخاب نمی‌کند و نقاشی‌های کوچک‌تری می‌کشد، چراکه اعتمادبه‌نفس نقاش واقعی را ندارد. ولی مسعود کیمیایی این‌اعتمادبه‌نفس را دارد و تمام آثارش حدود یک متر و پنجاه، یک متر و هشتاد تا دو متر است. دومین نکته قابل تأمل در آثارش قصه‌گوبودن آنهاست. درست مثل فیلم‌هایش. نگاه نویی در نقاشی‌هایش است که تحسین‌برانگیز است و نکته بعد این است که عناصر مختلفی در آثارش تکرار شده است، مثل ساعت که برایم عجیب است یا ماهی‌های رنگینی که در آسمان آبی پرواز می‌کنند. نقاشی‌های او ساده است اما قصه‌ای پشت هر کدام از آنهاست. نکته دیگر هم این است که مسعود کیمیایی در نقاشی‌هایش جسارت رنگ دارد. حقیقت این است که چنین آثاری فقط از ذهن یک روایت‌کننده و پر از خیال‌بافی و مخشوش و قصه‌گو می‌آید.»

او ادامه داد: «عنصر خیال‌بافی در این نقاشی‌ها نقش پررنگی دارد و اگر آقای کیمیایی را بشناسید که من خوب او را می‌شناسم، می‌گویم این آثار خود کیمیایی است و همین موضوع باعث شد تا برای برگزاری نمایشگاه مشتاق‌تر شوم. هم‌زمان با برپایی نمایشگاه نقاشی‌های مسعود کیمیایی، کاتالوگی توسط ابراهیم حقیقی آماده می‌شود که مقدمه کوتاهی درباره نقاشی‌های او نوشتم و بخشی از آن چیزهایی است که در این گفت‌وگو به آن اشاره کردم. افتخار می‌کنم که او، گالری گلستان را برای نمایشگاه نقاشی‌هایش انتخاب کرد و متأسفم که گالری کوچک گلستان ظرفیت محدودی برای آثارش دارد. تصور می‌کنم زمان افتتاح این نمایشگاه خیابان دروس بند بیاید و چاره‌ای هم نیست. مردم کیمیایی را دوست دارند.»

ما شد این بود که یکسان‌بودن تقریبی زمان و تعداد تصاویر خارجی و داخلی در این فیلم ناخودآگاه بوده و احتمالا روح و جریان فیلم کارگردان‌ها و آشنانبودن فریده با زبان فارسی است. این اجازه در روایت خیلی خوب است که با نام فارسی فریده و فضای خانه‌اش و آموزش زبان فارسی در همان دقیقه اول متوجه می‌شویم فریده یک ایرانی است

که در ایران بزرگ نشده است. در همان ابتدای فیلم گفت‌وگوی فریده با نگار – آرایشگر ایرانی مقیم هلند – نشان می‌دهد فیلم «در جستجوی فریده» قرار نیست با مداد سیاه ایران را نقاشی کند تا برای جشنواره‌های خارجی چشم‌روشنی ببرد. فریده بیشتر از جست‌وجوی خانواده‌اش در جست‌وجوی پاسخ برای سؤالات درونی خودش است. غافل از اینکه اتفاق‌ها بی‌چون‌وچرا رخ می‌دهند. او مجبور می‌شود به اکتشافات بیرونی دست بزند و این فیلم بیشتر از کم‌شدگی یک کودک مربوط به کم‌شدن یک زن بالغ در درون و بیرون خودش است. نکته جالبی که در گفت‌وگو با کارگردان‌های این فیلم دستگیر و باعث ذوق هر سه

ما شد این بود که یکسان‌بودن تقریبی زمان و تعداد تصاویر خارجی و داخلی در این فیلم ناخودآگاه بوده و احتمالا روح و جریان فیلم کارگردان‌ها و آشنانبودن فریده با زبان فارسی است. این اجازه در روایت خیلی خوب است که با نام فارسی فریده و فضای خانه‌اش و آموزش زبان فارسی در همان دقیقه اول متوجه می‌شویم فریده یک ایرانی است که در ایران بزرگ نشده است. در همان ابتدای فیلم گفت‌وگوی فریده با نگار – آرایشگر ایرانی مقیم هلند – نشان می‌دهد فیلم «در جستجوی فریده» قرار نیست با مداد سیاه ایران را نقاشی کند تا برای جشنواره‌های خارجی چشم‌روشنی ببرد. فریده بیشتر از جست‌وجوی خانواده‌اش در جست‌وجوی پاسخ برای سؤالات درونی خودش است. غافل از اینکه اتفاق‌ها بی‌چون‌وچرا رخ می‌دهند. او مجبور می‌شود به اکتشافات بیرونی دست بزند و این فیلم بیشتر از کم‌شدگی یک کودک مربوط به کم‌شدن یک زن بالغ در درون و بیرون خودش است. نکته جالبی که در گفت‌وگو با کارگردان‌های این فیلم دستگیر و باعث ذوق هر سه

فریده پدید می‌آمد و بهترین راه به‌تصویرکشیدن بود.»

شروع فیلم از نقاط قوت فیلم است. بررسی صورت فریده توسط خودش بیننده را با شروع یک

فریده پدید می‌آمد و بهترین راه به‌تصویرکشیدن بود.»

شروع فیلم از نقاط قوت فیلم است. بررسی صورت فریده توسط خودش بیننده را با شروع یک

زیر آسمان فیروزهای

۷ فیلم و یک داور از سینمای ایران در جشنواره هند

● پنجاه‌دومین جشنواره بین‌المللی فیلم هند (کوا) میزبان هفت فیلم و یک داور از سینمای ایران خواهد بود. پنجاه‌دومین جشنواره فیلم هند (کوا) که از قدیمی‌ترین جشنواره‌های سینمایی در آسیاست، از امروز ۲۰ نوامبر (۲۹ آبان) کار خود را آغاز کرد و در طول هشت روز برگزاری تا ۲۸ نوامبر (۷ آذر) در مجموع میزبان نمایش ۶۲۴ فیلم از ۹۵ کشور جهان خواهد بود.

فیلم «قهرمان» ساخته اصغر فرهادی برنده جایزه بزرگ جشنواره کن و نماینده سینمای ایران در بخش بهترین فیلم بین‌المللی اسکار ۲۰۲۲ فیلم اختتامیه جشنواره فیلم هند (کوا) خواهد بود و در کنار آن فیلم سینمایی «غیبت» ساخته علی مصفا محصول مشترک ایران، چک و اسلواکی، «یدران» ساخته سالم صلواتی و «خورشید آن ماه» به کارگردانی ستاره اسکندری در بخش پانورمای جهان، «کشتن کوجه» ساخته عبد آیتد در بخش مدال پونسکو گاندی، «مامان» به کارگردانی آرش انبسی در بخش رقابتی فیلم‌های اول و «روسری آبی» ساخته رخشان بنی‌اعتماد نیز در بخش آثار داوران این رویداد سینمایی به نمایش گذاشته خواهد شد.

امسال رخشان بنی‌اعتماد سینماگر ایرانی به‌عنوان رئیس هیئت داوران به همراه «استفن وولبی» تهیه‌کننده و کارگردان بریتانیایی، «کایرو گوئرا» کارگردان و فیلم‌نامه‌نویس اهل کشور کلمبیا، «ووموکی جای‌اسوندنارا» فیلم‌ساز و منتقد اهل سریلانکا و «نیلا مادهاب پاندا» تهیه‌کننده و کارگردان هندی، فیلم‌های بخش رقابتی اصلی این رویداد سینمایی را داور می‌کنند.

جشنواره بین‌المللی فیلم هند یکی از ۱۵ رویداد رقابتی تقویم فیایف (فدراسیون انجمن بین‌المللی تهیه‌کنندگان) است که از آنها به‌عنوان جشنواره‌های الف یاد می‌کنند.

مروری بر آثار تروفو توسط مؤسسه فیلم بریتانیا

تحلیل از فرانسوا تروفو به‌عنوان یکی از فیلم‌سازان تأثیرگذار نسل خودش و منتقد فیلمی که به کارگردان بدل شد، در سراسر بریتانیا از ژانویه تا فوریه ۲۰۲۲ صورت می‌گیرد.

در برنامه‌ای که در طول این دو ماه برگزار می‌شود، چندین فیلم از فیلم‌های تروفو بار دیگر اکران می‌شوند. این مرور فرصتی ایجاد می‌کند تا ارزیابی جدیدی از کارگردانی‌شده که نزدیک به ۴۰ سال پس از مرگش امروز تا حدودی از مد افتاده به نظر می‌رسد و اکنون در بریتانیا شمار محدودی از آثار او هنوز مطرح هستند.

این بررسی در چهار موضوع صورت می‌گیرد: چرخه آنتوان دوانل با نگاهی به مجموعه فیلم‌های زندگی‌نامه‌ای که تروفو در طول زندگی حرفه‌اش با بازی آنتوان دوانل ساخته است. دوانل در دوره‌ای ۲۰ساله در فیلم‌های تروفو در نقش او بازی کرد. «چهارصد ضربه» محصول ۱۹۵۹، فیلم کوتاه «آنتوان و کولت» محصول ۱۹۶۲، «پوسه‌های زدگی» محصول ۱۹۶۸، «کانون ناشنویی» محصول ۱۹۷۰ و «عشق در گریز» محصول ۱۹۷۹ در این بخش نمایش داده می‌شود.

در بخش رنوار- تروفو که به بررسی تأثیر ژان رنوار بر کارهای تروفو می‌پردازد، «بچه وحشی» محصول ۱۹۷۰، «دختری زیبا مثل من» محصول ۱۹۷۲، «روز به جای شب» محصول ۱۹۷۳، «مردی که زنان را دوست داشت» محصول ۱۹۷۷ و «آخرین مترو» محصول ۱۹۸۰ به نمایش درمی‌آید.

در ماه فوریه در بخش ادبیات تروفو از فیلم‌های اقتباسی تروفو یاد می‌شود و «ژول و ژیم» محصول ۱۹۶۱، «فازهایت ۲۵۱» محصول ۱۹۶۶، «داستان آدل اچ» محصول ۱۹۷۵ و «اتاق سبز» محصول ۱۹۷۸ نمایش داده می‌شود.

موضوع نهایی در بررسی تروفو بخش هیچ‌کاک- تروفو است که به بررسی آثاری که با تأثیر هیچ‌کاک ساخته شده، پرداخته می‌شود. تروفو دستیار شماری از فیلم‌های هیچ‌کاک بود و سبک نوار آمریکایی در موج نو فرانسه حضوری پررنگ دارد. فیلم‌های «به پیاینست شلیک کن» محصول ۱۹۶۰، «پوست لطیف» محصول ۱۹۶۴ و «پیری دریاپی می‌سی‌سی‌پی» محصول ۱۹۶۹ که بیشترین تأثیر را از هیچ‌کاک گرفته، با بازی کاترین دونو و ژان پل بلمونسو که به‌تازگی در ۸۸سالگی درگذشت، در این بخش نمایش داده می‌شود.

با این حال بخشی به موضوع زنان و کودکان که در آثار تروفو حضوری پررنگ دارند، اختصاص نیافته است. گرچه‌ها نیز در فیلم‌های متأخرتر تروفو حضوری پررنگ داشتند.

مؤسسه فیلم بریتانیا آثار فرانسوا تروفو را از یکم ژانویه تا ۲۸ فوریه در شماری از سینماهای منتخب در سراسر بریتانیا بازنخش می‌کند. پس از آن در بهار این آثار به صورت بلو-ری در دسترس علاقه‌مندان قرار می‌گیرند.

تروفو زاده ششم فوریه ۱۹۳۲ در پاریس در ۲۱ اکتبر ۱۹۸۴ درگذشت. او فیلم‌ساز، نظریه‌پرداز و منتقد سینمایی برجسته فرانسوی و از پیشروان جریان موج نو فرانسه بود. اولین اثر سینمایی او فیلم «چهارصد ضربه» از شاهکارهای سینمای دنیا و از سه فیلم بلند آغازین موج نو محسوب می‌شود. در فیلم «چهارصد ضربه» تروفو نگاهی به کودکی ناشادش دارد. در این فیلم که آنتوان در نقش تروفو بازی کرده، او از مدارس می‌گوید که او را نادیده می‌گرفت و مادر بزرگ محبوبش که وقتی هنوز بچه بود، از دنیا رفت.

تروفو زاده ششم فوریه ۱۹۳۲ در پاریس در ۲۱ اکتبر ۱۹۸۴ درگذشت. او فیلم‌ساز، نظریه‌پرداز و منتقد سینمایی برجسته فرانسوی و از پیشروان جریان موج نو فرانسه بود. اولین اثر سینمایی او فیلم «چهارصد ضربه» از شاهکارهای سینمای دنیا و از سه فیلم بلند آغازین موج نو محسوب می‌شود. در فیلم «چهارصد ضربه» تروفو نگاهی به کودکی ناشادش دارد. در این فیلم که آنتوان در نقش تروفو بازی کرده، او از مدارس می‌گوید که او را نادیده می‌گرفت و مادر بزرگ محبوبش که وقتی هنوز بچه بود، از دنیا رفت.